

LIBRIS

We know
books

VIAȚA, ACATISTUL
ȘI PARACLISUL
SFÂNTULUI
CUVIOS MUCENIC
EFREM CEL NOU
(5 mai)

LUCRARE PUBLICATĂ
CU BINECUVÂNTAREA
PREAFERICITULUI PĂRINTE
DANIEL
PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI - 2015

Redactor coordonator: Arhim. Chiril Lovin
Traducerea Paraclisului din limba greacă:
Maria-Iuliana Rizeanu
Tehnoredactor: Aurelia Droană
Copertă: Florin Leonte

Toate drepturile rezervate
EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
ISBN 978-973-616-443-9

VIATA
SFÂNTULUI CUVIOS
MUCENIC EFREM CEL NOU
(5 mai)

Sfântul Mare Mucenic Efrem s-a născut la 14 septembrie 1384, în ziua praznicului Înălțării Sfintei Cruci, în cetatea Trikala din Grecia, primind la botez numele de Constantin. Rămânând orfan de tată încă de mic, a rămas în grija mamei sale, dimpreună cu cei șapte frați ai săi. În vremea aceea, otomanii cuceriseră regiunea și luau copii și tineri până în 20 de ani, înrolându-i în oastea ienicerilor și silindu-i să renunțe la credința

lor și să îmbrățișeze credința mahomedană. De aceea, la vârsta de 14 ani, cu binecuvântarea mamei sale, a intrat viețuitor la Mănăstirea *Buna Vestire*, zidită pe locul numit *Muntele Neprihăniților*, de lângă localitatea Néa Makri. La tunderea în monahism, tânărul a primit numele Efrem. În această mănăstire s-a nevoit a urma lui Hristos mai bine de 27 de ani prin viețuire curată, blândețe și smerenie și a primit marele dar al preoției. În anul 1416 otomanii au ocupat și regiunea Atica, unde se afla mănăstirea în care viețuia Sfântul. În anul 1424, atacând mănăstirea, otomanii au tăiat capetele tuturor călugărilor, Sfântul Efrem cel Nou scăpând nevătămat, deoarece se afla într-o peșteră în care

obișnuia să se nevoiască. În anul următor, păgânii au atacat din nou mănăstirea, prinzându-l și pe Sfântul Efrem. În ziua de 14 septembrie 1425, când Sfântul împlinea 41 de ani, a fost luat rob. Vreme de opt luni și jumătate a fost supus la chinuri groaznice chiar în curtea mănăstirii sale pentru a se lepăda de credința sa. Păgânii, văzând că Sfântul Efrem rabdă cu bărbăție chinurile, l-au ținut cu piroane de un dud, l-au spânzurat cu capul în jos, i-au străpuns trupul cu piroane de fier și, în cele din urmă, i-au înfipt în pânțece un lemn aprins. Sfântul Efrem s-a mutat la Domnul în ziua de 5 mai, în vârstă fiind de 42 de ani. Bătaia și tortura zilnică nu l-au făcut să renunțe la Hristos și să

devină musulman. După moartea sa, mănăstirea a rămas pustie vreme de 500 de ani și uitarea s-a așternut peste mucenicia Sfântului.

În anul 1945, mănăstirea a fost redeschisă prin venirea monahiei Macaria, care și-a ridicat o chilie între ruine și a reparat biserica. Atunci Sfântul Efrem a început să se arate în vedenie și aieva, atât monahiei Macaria, cât și altor credincioși, descoperindu-le viața sa, chipul pătimirii și locul unde se află moaștele sale. În urma acestor arătări, la 3 ianuarie 1950 au fost descoperite cinstitele sale moaște îmbrăcate în haina monahală care rămăsese nestricată. De atunci în lumea întreagă s-au făcut nenumărate

minuni prin mijlocirea sa, Sfântul Efrem cel Nou fiind cunoscut drept grabnic ajutor și vindecător de boli. Trecerea sa în rândul Sfinților s-a făcut la data de 2 martie 2011, de către Patriarhia Ecumenică a Constantinopolului, în urma cererii Bisericii Ortodoxe a Greciei, rânduindu-i-se ca dată de prăznuire ziua de 5 mai.

Fragmente din moaștele Sfântului Cuvios Mucenic Efrem cel Nou se află la mănăstirea Radu-Vodă din București, și la Reședința Patriarhală.

Pentru rugăciunile Marelui Mucenic Efrem, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne pe noi. Amin.

**ACATISTUL SFÂNTULUI
MARE MUCENIC
EFREM CEL NOU
(5 mai)**

Preotul, după ce își pune epitrabilul și felonul, deschide dvera și dă obișnuita binecuvântare din fața Sfintei Mese, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de față, în locul binecuvântării de mai sus diaconul, monahul sau mireanul va rosti:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Apoi se rostesc rugăciunile începătoare:

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindeni ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi **(de trei ori)**.